

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

26. maj 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 159/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 159/02 Sag C-80/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. april 2014 — Felixstowe Dock and Railway Company Ltd m.fl. mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland) (Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — selskabsskat — skattelempelse — koncerner og konsortier — national lovgivning, der tillader overførsel af tab fra et konsortiumselskab til et selskab i en koncern, der er forbundet via et »forbundet selskab«, der både er medlem af koncernen og af konsortiet — hjemstedskrav for »det forbundne selskab« — forskelsbehandling på grundlag af selskabets hjemsted — koncernens øverste moderselskab, der er hjemmehørende i et tredjeland og ejer de selskaber, der søger at udveksle tab via selskaber, der er hjemmehørende i tredjelände). 2

2014/C 159/03 Sag C-224/12 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene, ING Groep NV og De Nederlandsche Bank NV (Appel — den finansielle sektor — alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — statsstøtte til en bankkoncern — form — kapitalindskud som led i en omstrukturingsplan — beslutning — støttens forenelighed med fællesmarkedet — betingelser — ændring af betingelserne for tilbagebetaling af støtten — kriteriet om den private investor). 3

2014/C 159/04	Sag C-301/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Cascina Tre Pini s.s. mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino og Comune di Somma Lombardo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — lokaliteter af fællesskabsbetydning — revision af en sådan lokalitets status i tilfælde af forurening eller forringelse af miljøet — national lovgivning, der ikke indeholder mulighed for de pågældende personer for at anmode om en sådan revision — tildeling af en skønsbeføjelse til de kompetente nationale myndigheder til at indlede en procedure om revision af den nævnte status)	3
2014/C 159/05	Sag C-387/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Hi Hotel HCF SARL mod Uwe Spoering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — international kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — handling, der er foretaget i en medlemsstat, og som består i medvirken til en ulovlig handling begået på en anden medlemsstats område — fastlæggelse af det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået)	4
2014/C 159/06	Sag C-428/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og 36 TEUF — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner — supplerende privat varetransport — første køretøj i en virksomheds vognpark — regler for opnåelse af tilladelse til vejtransport — trafikikkerhed og miljøbeskyttelse)	5
2014/C 159/07	Sag C-438/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. april 2014 — Irmengard Weber mod Mechthilde Weber (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München — Tyskland) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 22, nr. 1) — enekompetence — sager om rettigheder over fast ejendom — arten af en forkøbsret — artikel 27, stk. 1 — litispændens — begrebet krav, der har samme genstand, som fremsættes mellem de samme parter — forholdet mellem artikel 22, nr. 1), og artikel 27, stk. 1 — artikel 28, stk. 1 — indbyrdes sammenhængende krav — kriterier for vurderingen af, om sagen skal udsættes)	6
2014/C 159/08	Sag C-515/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — »4finance« UAB mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba og Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausioji administracinis teismas — Litauen) (Direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — salgsfremmende pyramideordning — relevansen af det vederlag, som forbrugerne eventuelt har erlagt for at kunne modtage en kompensation — fortolkning af begrebet »vederlag«)	7
2014/C 159/09	Forenede sager C-516/12 — C-518/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. april 2014 — CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA mod Regione Campania (C-516 — C-518/12) og Provincia di Napoli (C-516/12 og C-518/12) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1191/69 — offentlige tjenester i form af personbefordring — artikel 4 — ansøgning om ophævelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste — artikel 6 — ret til kompensation for de byrder, der opstår som følge af opfyldelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste)	7
2014/C 159/10	Sag C-559/12 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. april 2014 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtte i form af en implicit, ubegrænset garanti til La Poste som følge af dennes status som offentlig erhvervsvirksomhed — eksistensen af en garanti — tilstedeværelsen af statsmidler — fordel — bevisbyrden og bevisstyrken)	8
2014/C 159/11	Forenede sager C-43/13 og C-44/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Hauptzollamt Köln mod Kronos Titan GmbH (sag C-43/13) og Hauptzollamt Krefeld mod Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (sag C-44/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter — produkter, som ikke er nævnt i direktiv 2003/96 — begrebet »tilsvarende brændsel til opvarmning eller motorbrændstof)	9
2014/C 159/12	Sag C-60/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — Unionens egne indtægter — afgørelse 2000/597/EF, Euratom — artikel 8 — forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — artikel 2, 6 og 9-11 — afvisning af at stille egne indtægter til rådighed for Unionen — fejlagtige bindende tarifieringsoplysninger — indførsel af friske hvidløg som nedfrosne hvidløg — tilregnelser af fejlen på de nationale toldmyndigheder — medlemsstaternes økonomiske ansvar)	10

2014/C 159/13	Sag C-319/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Udo Rätzke mod S+K Handels GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Thüringer Oberlandesgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — energi — energimærkning af fjernsyn — delegeret forordning (EU) nr. 1062/2010 — forhandlernes ansvarsområde — fjernsyn leveret til forhandler uden etiket før forordningens ikrafttrædelse — forhandlerens mærkningspligt for et sådant fjernsyn efter forordningens ikrafttrædelse og pligt til efterfølgende anskaffelse af en etiket)	10
2014/C 159/14	Sag C-550/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Poitiers (Frankrig) den 25. oktober 2013 — straffesag mod Jean-Paul Grimal	11
2014/C 159/15	Sag C-12/14: Sag anlagt den 10. januar 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta . . .	11
2014/C 159/16	Sag C-108/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6. marts 2014 — Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG mod Finanzamt Nordenham.	12
2014/C 159/17	Sag C-109/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6. marts 2014 — Finanzamt Hamburg-Mitte mod Marenave Schifffahrts AG.	13
2014/C 159/18	Sag C-119/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 12. marts 2014 — Henricus Cornelis Maria Niessen m.fl. mod Condor Flugdienst GmbH	13
2014/C 159/19	Sag C-122/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Spanien) den 14. marts 2014 — Aktiv Kapital Portfolio Investment mod Angel Luis Egea Torregrosa.	14
2014/C 159/20	Sag C-127/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 18. marts 2014 — Andrejs Surmačš mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija	14
2014/C 159/21	Sag C-128/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod Het Oudeland Beheer BV .	15
2014/C 159/22	Sag C-130/14: Sag anlagt den 20. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien . . .	16
2014/C 159/23	Sag C-137/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland.	16
2014/C 159/24	Sag C-141/14: Sag anlagt den 24. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	18
2014/C 159/25	Sag C-145/14: Sag anlagt den 27. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	19
2014/C 159/26	Sag C-151/14: Sag anlagt den 31. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Letland. .	19
2014/C 159/27	Sag C-154/14 P: Appel iværksat den 2. april 2014 af SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 23. januar 2014 i sag T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH mod Europa-Kommissionen.	20
2014/C 159/28	Sag C-164/14 P: Appel iværksat den 4. april 2014 af Pesquerías Riveirenses, S.L. m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. februar 2014 i sag T-180/13, Pesquerías Riveirenses m. fl. mod Rådet	21

Retten

- 2014/C 159/29 Sag T-319/11: Rettens dom af 8. april 2014 — ABN Amro Group mod Kommissionen (Statsstøtte — den finansielle sektor — støtte med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF — afgørelse, der erklærer støtten forenelig med det fælles marked — betingelser for godkendelse af støtten — forbud mod at foretage opkøb — overensstemmelse med Kommissionens meddelelser om støtte til den finansielle sektor i forbindelse med finanskrisen — proportionalitet — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — ejendomsret) 22
- 2014/C 159/30 Sag T-356/12: Rettens dom af 3. april 2014 — Debonair Trading Internacional mod KHIM — Ibercosmetica (SÔ:UNIC) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SÔ: UNIC — ældre nationale ordmærker og EF-ordmærker SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC og ikke-registrerede ordmærker — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — familie af varemærker — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 — regel 15, stk. 2, litra b), nr. iii), i forordning (EF) nr. 2868/95 — formaliteten vedrørende indsigelsen) 22
- 2014/C 159/31 Sag T-568/12: Rettens dom af 4. april 2014 — Golam mod KHIM — Derby Cycle Werke (FOCUS extreme) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FOCUS extreme — ældre nationalt ordmærke FOCUS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) 23
- 2014/C 159/32 Sag T-11/07: Rettens kendelse af 21. marts 2014 — Frucona Košice mod Kommissionen (Statsstøtte — alkohol og spiritus — afskrivning af en skattegæld som led i en kollektiv procedure for insolvensbehandling — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med fællesmarkedet og kræver tilbagesøgning heraf — søgsmålsinteresse ophørt — beslutning, der ophæver og erstatter den anfægtede beslutning — ufornuddent at træffe afgørelse). 24
- 2014/C 159/33 Sag T-603/11: Rettens kendelse af 27. marts 2014 — Ecologistas en Acción mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende gennemførelsen af et industriprojekt på et fredet område i henhold til direktiv 92/43/EØF — dokumenter, der hidrører fra en medlemsstat — medlemsstatens udtrykkelige indsigelse — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — undtagelse vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — miljøoplysninger — forordning (EF) nr. 1367/2006 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet) 24
- 2014/C 159/34 Sag T-192/12: Rettens kendelse af 12. marts 2014 — PAN Europe mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — miljø — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1143/2011 om godkendelse af aktivstoffet prochloraz — anmodning om intern prøvelse — afslag — betingelser, der skal være opfyldt for at en organisation kan indgive en anmodning om intern prøvelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis mangler et ethvert retligt grundlag) 25
- 2014/C 159/35 Sag T-43/13: Rettens kendelse af 20. marts 2014 — Donnici mod Parlamentet (Erstatningssøgsmål — Europa-Parlamentets medlemmer — prøvelse af mandat — afgørelse truffet af Europa-Parlamentet, hvorefter et mandat som parlamentsmedlem erklæres ugyldigt — annulation af Parlamentets afgørelse ved Domstolens dom — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet) 26
- 2014/C 159/36 Sag T-57/13: Rettens kendelse af 19. marts 2014 — Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — statsstøtte — drift af videolotteriterminaler — Den Helleniske Republiks tildeling af en eksklusiv tilladelse — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — skrivelse adresseret til klagerne — akt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning) 26
- 2014/C 159/37 Sag T-321/13: Rettens kendelse af 26. marts 2014 — Adorisio m.fl. mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — statsstøtte — støtte tildelt banker under krisen — rekapitalisering af SNS Reaal og SNS Bank — afgørelse, der erklærer en støtte forenelig med det indre marked — ekspropriation af indehavere af efterstillede obligationer — manglende retlig interesse — manglende søgsmålskompetence — afvisning) 27
- 2014/C 159/38 Sag T-129/14 P: Appel iværksat den 21. februar 2014 af Carlos Andres og 150 andre appellanter til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-15/10, Andres m.fl. mod ECB 27

2014/C 159/39	Sag T-131/14 P: Appel iværksat den 21. februar 2014 af Catherine Teughels til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-117/11, Teughels mod Kommissionen.	29
2014/C 159/40	Sag T-138/14: Sag anlagt den 27. februar 2014 — Chart mod EEAS	30
2014/C 159/41	Sag T-149/14: Sag anlagt den 5. marts 2014 — Anastasiou mod Kommissionen og ECB	31
2014/C 159/42	Sag T-150/14: Sag anlagt den 5. marts 2014 — Pavlides mod Kommissionen og ECB	31
2014/C 159/43	Sag T-151/14: Sag anlagt den 5. marts 2014 — Vassiliou mod Kommissionen og ECB	32
2014/C 159/44	Sag T-152/14: Sag anlagt den 5. marts 2014 — Medilab mod Kommissionen og ECB	32
2014/C 159/45	Sag T-157/14: Sag anlagt den 28. februar 2014 — JingAo Solar m. fl. mod Rådet	33
2014/C 159/46	Sag T-158/14: Sag anlagt den 28. februar 2014 — JingAo Solar m.fl. mod Rådet	34
2014/C 159/47	Sag T-182/14: Sag anlagt den 19. marts 2014 — Marzocchi Pompe mod KHIM — Settima Flow Mechanisms (ELIKA)	34
2014/C 159/48	Sag T-198/14: Sag anlagt den 24. marts 2014 — 100% Capri Italia mod KHIM — Cantoni ITC (100% Capri)	35
2014/C 159/49	Sag T-199/14: Sag anlagt den 28. marts 2014 — Vanbreda Risk & Benefits mod Kommissionen.	36
2014/C 159/50	Sag T-161/11: Rettens kendelse af 24. marts 2014 — High Tech mod KHIM — Vitra Collections (formen på en stol)	37

Retten for EU-Personalesager

2014/C 159/51	Sag F-81/12: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. april 2014 — Nieminen mod Rådet (Personalesag — forfremmelse — forfremmelsesåret 2010 — forfremmelsesåret 2011 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren — begrundelsespligt — sammenligning af fortjenester — fuldmægtige, der varetager lingvistopgaver, og fuldmægtige, der varetager andre opgaver — forfremmelseskvoter — den regelmæssige karakter over tid af fortjenester)	38
2014/C 159/52	Sag F-16/13: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. april 2014 — Camacho-Fernandes mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — social sikring — artikel 73 i vedtægten — erhvervssygdom — udsættelse for asbest og andre materialer — lægeudvalg — afslag på anerkendelse af, at det var en erhvervssygdom, som var skyld i tjenestemandens død — lovligheden af lægeudvalgets udtalelse — kollegialitetsprincip — mandat — begrundelse — ligebehandlingsprincippet)	38
2014/C 159/53	Sag F-59/13: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 9. april 2014 — Rouffaud mod SEAE (Personalesag — kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner — omklassificering af kontrakt — administrativ procedure — reglen om overensstemmelse — ændring af grundlaget for klagepunkterne)	39
2014/C 159/54	Sag F-87/13: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — Colart m.fl. mod Parlamentet (Personalesag — repræsentation af personalet — rammeaftale mellem Parlamentet og institutionens fagforeninger eller andre faglige sammenslutninger — en fagforenings forretningsudvalg — intern strid i fagforeningen om medlemmerne af forretningsudvalgets legitimitet og identitet — aktindsigt i det e-mailsystem, som stilles til rådighed for en fagforening af institutionen — institutionens afvisning af at genoprette rettigheder og/eller at slette alle adgangsrettigheder til e-mailsystemet — søgsmålskompetence — afvisning)	39

2014/C 159/55	Sag F-118/07: Kendelse afsagt af Personaleretten den 10. april 2014 — Strack mod Kommissionen . .	40
2014/C 159/56	Sag F-61/09: Kendelse afsagt af Personaleretten den 10. april 2014 — Strack mod Kommissionen . . .	40

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 159/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 151 af 19.5.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 142 af 12.5.2014

EUT C 135 af 5.5.2014

EUT C 129 af 28.4.2014

EUT C 112 af 14.4.2014

EUT C 102 af 7.4.2014

EUT C 93 af 29.3.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. april 2014 — Felixstowe Dock and Railway Company Ltd m.fl. mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland)

(Sag C-80/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — selskabsskat — skattelempelse — koncerner og konsortier — national lovgivning, der tillader overførsel af tab fra et konsortiumselskab til et selskab i en koncern, der er forbundet via et »forbundet selskab«, der både er medlem af koncernen og af konsortiet — hjemstedskrav for »det forbundne selskab« — forskelsbehandling på grundlag af selskabets hjemsted — koncernens øverste moderselskab, der er hjemmehørende i et tredjeland og ejer de selskaber, der søger at udveksle tab via selskaber, der er hjemmehørende i tredjelande)

(2014/C 159/02)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, AS Watson card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd og Superdrug Stores plc

Sagsøgt: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — fortolkning af artikel 49 TEUF og 54 TEUF — etableringsfrihed — skattelovgivning — selskabsskat — skattelempelse — national lovgivning, som tillader overførsel af tab realiseret af et selskab med hjemsted i Det Forenede Kongerige, som ejes af et konsortium, til et andet selskab, som har hjemsted i den samme stat og som tilhører en koncern, forudsat at der er en forbindelse mellem disse to selskaber i form af et forbundet selskab, som både tilhører koncernen og konsortiet — krav om, at det forbundne selskab har hjemsted i Det Forenede Kongerige eller driver virksomhed i Det Forenede Kongerige via et fast driftssted

Konklusion

Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som giver mulighed for, at et hjemmehørende selskab, der tilhører en koncern, kan opnå overførsel af tab, der er lidt af et andet hjemmehørende selskab, der tilhører et konsortium, når et »forbundet selskab«, der både tilhører denne koncern og dette konsortium, også er hjemmehørende i nævnte medlemsstat, uanset hjemstedet for de selskaber, der selv eller via mellemliggende selskaber ejer kapitalen i det forbundne selskab og i andre selskaber, der er berørt af tabsoverførslen, når lovgivningen udelukker en sådan mulighed, hvis det forbundne selskab er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 23.6.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene, ING Groep NV og De Nederlandsche Bank NV

(Sag C-224/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — den finansielle sektor — alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — statsstøtte til en bankkoncern — form — kapitalindsud som led i en omstruktureringsplan — beslutning — støttens forenelighed med fællesmarkedet — betingelser — ændring af betingelserne for tilbagebetaling af støtten — kriteriet om den private investor)

(2014/C 159/03)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Nederlandene (ved M. de Ree, C. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede, og advocaat P. Glazener), ING Groep NV (ved advocaten O. W. Brouwer og J. Blockx samt solicitor M. O'Regan) og De Nederlandsche Bank NV (ved advocaten S. Verschuur og H. Gornall samt avocat M. Petite)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. marts 2012, Nederlandene og ING Groep mod Kommissionen (forenede sager T-29/10 og T-33/10), hvorved Retten gav medhold i en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2010/608/EF af 18. november 2009 om Nederlandenes statsstøtte C 10/09 (ex N 138/09) til fordel for ING's back-up facilitet for illikvide aktiver og omstruktureringsplan (EUT 2010 L 274, s. 139).

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) De Nederlandsche Bank NV bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Cascina Tre Pini s.s. mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino og Comune di Somma Lombardo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-301/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — lokaliteter af fællesskabsbetydning — revision af en sådan lokalitets status i tilfælde af forurening eller forringelse af miljøet — national lovgivning, der ikke indeholder mulighed for de pågældende personer for at anmode om en sådan revision — tildeling af en skønsbeføjelse til de kompetente nationale myndigheder til at indlede en procedure om revision af den nævnte status)

(2014/C 159/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cascina Tre Pini s.s.

Sagsøgte: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino og Comune di Somma Lombardo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 9 og 10 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — lokaliteter af fællesskabsbetydning (LAF) — revision af lokaliteters status som LAF i tilfælde af forurening eller miljømæssig forringelse — national lovgivning, hvorefter de berørte personer ikke har mulighed for at anmode om en sådan revision — tildeling til de kompetente myndigheder af en skønmæssig beføjelse til af egen drift at indlede proceduren til revision af lokaliteternes status som LAF — manglende regelmæssig vurdering af betingelserne for revision af lokaliteternes status som LAF — manglende forpligtelse til at underrette de berørte personer om en sådan procedure

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, og artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at medlemsstaternes kompetente myndigheder er forpligtede til at foreslå Europa-Kommissionen en afklassificering af en lokalitet, der er opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, når disse myndigheder har modtaget en anmodning fra en ejer af et område, der er omfattet af denne lokalitet, der hævder, at der foreligger en miljømæssig forringelse af denne lokalitet, forudsat at denne anmodning er støttet på den omstændighed, at denne lokalitet til trods for, at artikel 6, stk. 2-4, i dette direktiv, som ændret, overholdes, definitivt ikke længere kan bidrage til bevaringen af naturtyper samt vilde dyr og planter eller til oprettelsen af Natura 2000-nettet.
- 2) Artikel 4, stk. 1, og artikel 9 og 11 i direktiv 92/43, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der alene fastlægger en kompetence for de lokale og regionale myndigheder til at foreslå tilpasning af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning og ikke, i det mindste som en subsidiær ret i tilfælde af passivitet fra de lokale og regionale myndigheders side, for staten, for så vidt som denne tildeling af kompetencer sikrer en korrekt anvendelse af det nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Hi Hotel HCF SARM mod Uwe Spoering
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-387/12) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — international kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — handling, der er foretaget i en medlemsstat, og som består i medvirken til en ulovlig handling begået på en anden medlemsstats område — fastlæggelse af det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået)

(2014/C 159/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hi Hotel HCF SARL

Sagsøgt: Uwe Spoering

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 5, nr. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — handling, der er begået på en medlemsstats område, som består i medvirken til en ulovlig handling på en anden medlemsstats område — fastlægges af det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået

Konklusion

Artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at i tilfælde af, at der er flere formodede forvoldere af en påstået skade på ophavsrettigheder, der er beskyttet i den medlemsstat, hvor den påkendende ret befinder sig, gør denne bestemmelse det ikke muligt med henvisning til stedet for den skadevoldende begivenhed at fastslå en stedlig kompetence for en ret, i hvis jurisdiktion den af de formodede forvoldere, som er blevet indstævnt, ikke har foretaget handlinger, men bestemmelsen gør det muligt at fastslå denne rets kompetence med henvisning til stedet for den påståede skades indtræden på betingelse af, at skaden vil kunne indtræde i den påkendende rets jurisdiktion. I sidstnævnte tilfælde er denne ret kun kompetent til at træffe afgørelse om den skade, der er indtrådt på den medlemsstats område, hvor den befinder sig.

(¹) EUT C 343 af 10.11.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-428/12) (¹)

(Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og 36 TEUF — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner — supplerende privat varetransport — første køretøj i en virksomheds vognpark — regler for opnåelse af tilladelse til vejtransport — trafikikkerhed og miljøbeskyttelse)

(2014/C 159/06)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Galindo Martin og G. Wilms som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved J. García-Valdecasas Dorrego og Centeno Huerta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og 36 TEUF — meddelelse af tilladelser til motorkøretøjer — national lovgivning, hvorefter den første indregistrering af den første lastvogn i en virksomheds vognpark med henblik på meddelelse af en »tilladelse til supplerende privat transport« ikke må være ældre end fem måneder

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34 TEUF, idet det ved artikel 31 i bekendtgørelse FOM/734/2007 af 20. marts 2007, som fastsætter gennemførelsesbestemmelser til lov om regulering af landtransport på området for tilladelser til vejtransport af varer for køretøjer, hvis maksimale tilladte vægt overstiger 3,5 ton, har indført en betingelse, hvorefter det første køretøj i en virksomheds vognpark med henblik på meddelelse af en tilladelse til supplerende privat varetransport ikke må være ældre end fem måneder at regne fra den første indregistrering af køretøjet.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. april 2014 — Irmengard Weber mod Mechthilde Weber
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München — Tyskland)**

(Sag C-438/12) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 22, nr. 1) — enekompetence — sager om rettigheder over fast ejendom — arten af en forkøbsret — artikel 27, stk. 1 — litispændens — begrebet krav, der har samme genstand, som fremsættes mellem de samme parter — forholdet mellem artikel 22, nr. 1), og artikel 27, stk. 1 — artikel 28, stk. 1 — indbyrdes sammenhængende krav — kriterier for vurderingen af, om sagen skal udsættes)

(2014/C 159/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irmengard Weber

Sagsøgt: Mechthilde Weber

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht München — fortolkning af artikel 22, nr. 1, artikel 27, artikel 28 og artikel 35, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2000 L 12, s. 1) — litispændens — krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag og fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater — fortolkning af begreberne »der har samme genstand og hviler på samme grundlag« og »de samme parter« — situation, hvor der først er anlagt sag af en tredjemand mod to parter, og der derefter er anlagt sag af en af disse parter mod den anden

Konklusion

- 1) Artikel 22, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en sag som den, der i det foreliggende tilfælde er blevet anlagt ved en ret i en anden medlemsstat, i hvilken der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at udøvelsen af en forkøbsret, som en fast ejendom er behæftet med, og som har virkning over for enhver, er ugyldig, er omfattet af sagskategorien »sager om rettigheder over fast ejendom« som omhandlet i bestemmelsen.
- 2) Artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at en anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, skal prøve — inden den i henhold til nævnte bestemmelse beslutter at udsætte sagen — om en eventuel afgørelse om sagens realitet, der træffes af den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, som følge af en tilsidesættelse af enekompetencen i medfør af forordningens artikel 22, nr. 1), ikke vil kunne anerkendes i de andre medlemsstater i henhold til forordningens artikel 35, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — »4finance« UAB mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba og Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-515/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — salgsfremmende pyramideordning — relevansen af det vederlag, som forbrugerne eventuelt har erlagt for at kunne modtage en kompensation — fortolkning af begrebet »vederlag«)

(2014/C 159/08)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »4finance« UAB

Sagsøgte: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba og Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — fortolkning af nr. 14) i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) — salgsfremmende pyramideordning, hvorved en forbruger efter indbetaling af et symbolsk vederlag, kan modtage en kompensation, der hovedsageligt afhænger af, at andre kunder tiltræder ordningen, snarere end af salg eller forbrug af produkter — vederlagets størrelses indvirkning på kvalificeringen af ordningen som salgsfremmende pyramideordning — omfanget af den forholdsmæssige finansiering af kompensationerne ved vederlag fra de nye forbrugere — krav om, at denne kompensation helt eller delvist finansieres af vederlag fra nye medlemmer

Konklusion

Punkt 14 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) skal fortolkes således, at en salgsfremmende pyramideordning kun udgør en handelspraksis, som under alle omstændigheder er urimelig, når en sådan ordning kræver, at forbrugeren erlægger et finansielt vederlag, uanset omfang, og til gengæld stilles kompensation i udsigt, som hovedsageligt er afhængig af, om han har introduceret andre forbrugere for ordningen, og i mindre grad af salg eller forbrug af produkter.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. april 2014 — CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA mod Regione Campania (C-516 — C-518/12) og Provincia di Napoli (C-516/12 og C-518/12) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Forenede sager C-516/12 — C-518/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1191/69 — offentlige tjenester i form af personbefordring — artikel 4 — ansøgning om ophævelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste — artikel 6 — ret til kompensation for de byrder, der opstår som følge af opfyldelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste)

(2014/C 159/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Sagsøgte: Regione Campania (C-516 — C-518/12) og Provincia di Napoli (C-516/12 og C-518/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 156, s. 1) — retten for private virksomheder til en godtgørelse for omkostninger, der følger af opfyldelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste — transportvirksomhed, der ikke har indgivet en anmodning til de kompetente myndigheder om ophævelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste, der medfører økonomiske ulemper for denne virksomhed — forpligtelse, der ikke er omfattet af de opgaver med offentlige tjenester som medlemsstaterne skal ophæve

Konklusion

Artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 af 20. juni 1991, skal fortolkes således, at for så vidt angår forpligtelser til offentlig tjeneste, der er opstået før nævnte forordnings ikrafttræden, opstår retten til kompensation for de byrder, der opstår som følge af opfyldelsen af sådanne forpligtelser, kun, hvis den pågældende virksomhed indgiver en ansøgning om ophævelse af disse forpligtelser, og de kompetente myndigheder træffer en afgørelse om en tidsbegrænset opretholdelse eller ophævelse af de nævnte forpligtelser. Hvad derimod angår forpligtelser til offentlig tjeneste, der er opstået efter denne dato, kan en sådan ret til kompensation opstå, uden at disse samme betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. april 2014 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-559/12 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — støtte i form af en implicit, ubegrænset garanti til La Poste som følge af dennes status som offentlig erhvervsvirksomhed — eksistensen af en garanti — tilstedeværelsen af statsmidler — fordel — bevisbyrden og bevisstyrken)

(2014/C 159/10)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter og J. Bousin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 20. september 2012 i sag T-154/10, Frankrig mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som Den Franske Republik havde anlagt med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/605/EU af 26. januar 2010 om den statsstøtte C 56/07 (ex E 15/05), som Frankrig har ydet La Poste (EUT L 274, s. 1) — støtte, som Frankrig påstædes at have iværksat i form af en implicit, ubegrænset garanti til La Poste som følge af dennes status som offentlig erhvervsvirksomhed — virksomhed, der ikke er omfattet af de almindelige regler for rekonstruktion og likvidation af kriseramte virksomheder — forekomst af en fordel — forekomst af overførsel af statsmidler — bevisbyrden og bevisstyrken — sidestillet betingelserne for statens ifald af ansvar med en garantiordning

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 32 af 2.2.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Hauptzollamt Köln mod Kronos Titan GmbH (sag C-43/13) og Hauptzollamt Krefeld mod Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (sag C-44/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-43/13 og C-44/13) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter — produkter, som ikke er nævnt i direktiv 2003/96 — begrebet »tilsvarende brændsel til opvarmning eller motorbrændstof)

(2014/C 159/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hauptzollamt Köln (sag C-43/13) og Hauptzollamt Krefeld (sag C-44/13)

Sagsøgte: Kronos Titan GmbH (sag C-43/13) og Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (sag C-44/13)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 2, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003, om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) — beskatning af energiprodukter, ud over dem, der er fastsat en afgiftssats for i direktivet — begrebet brændsel til opvarmning eller tilsvarende motorbrændstof — mulighed for at anvende beskatningen for det produkt, der efter sin kemiske sammensætning ligner mest, på et produkt, der anvendes som brændsel til opvarmning, når det produkt, der ligner mest, er undergivet en højere afgiftssats end brændsel til opvarmning, fordi det også kan anvendes som motorbrændstof

Konklusion

Betingelsen i artikel 2, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, hvorefter energiprodukter, ud over dem, der er fastsat en afgiftssats for i det pågældende direktiv, beskattes, alt efter anvendelse, med den sats, der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, skal fortolkes således, at det først skal afgøres, om det omhandlede produkt anvendes som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof, før det derefter fastslås, hvilket motorbrændstof eller brændsel til opvarmning der er tilsvarende i det enkelte tilfælde.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-60/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — Unionens egne indtægter — afgørelse 2000/597/EF, Euratom — artikel 8 — forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — artikel 2, 6 og 9-11 — afvisning af at stille egne indtægter til rådighed for Unionen — fejlagtige bindende tarifieringsoplysninger — indførsel af friske hvidløg som nedfrosne hvidløg — tilregnelser af fejlen på de nationale toldmyndigheder — medlemsstaternes økonomiske ansvar)

(2014/C 159/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og L. Flynn, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brighthouse og J. Beeko, som befuldmægtigede, bistået af K. Beal, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, EU, artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253, s. 42) og af artikel 2, 6, 9, 10 og 11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 af 16. november 2004.

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter og artikel 2, 6 og 9-11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 af 16. november 2004, ved at afvise at stille et beløb på 20 061 462,11 GBP til rådighed svarende til told ved indførsel af friske hvidløg, der er omfattet af fejlagtige bindende tarifieringsoplysninger.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Udo Rätzke mod S+K Handels GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Thüringer Oberlandesgericht — Tyskland)

(Sag C-319/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — energi — energimærkning af fjernsyn — delegeret forordning (EU) nr. 1062/2010 — forhandlerens ansvarsområde — fjernsyn leveret til forhandler uden etiket før forordningens ikrafttrædelse — forhandlerens mærkningspligt for et sådant fjernsyn efter forordningens ikrafttrædelse og pligt til efterfølgende anskaffelse af en etiket)

(2014/C 159/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Thüringer Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Udo Rätzke

Sagsøgt: S+K Handels GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Thüringer Oberlandesgericht — fortolkning af artikel 4, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn (EUT L 314, s. 64) — tidsmæssigt anvendelsesområde — forhandlerens forpligtelse til at sikre, at den af leverandøren medleverede etiket, som angiver energieffektivitetsklassen, er anbragt på alle fjernsyn på salgsstedet — fjernsyn, der er leveret til forhandleren uden etiket, inden forordningen fandt anvendelse

Konklusion

Artikel 4, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1061/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn skal fortolkes således, at forhandlerens forpligtelse til at sikre, at alle fjernsyn på salgsstedet er forsynet med den etiket, som leverandøren har medleveret i overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 1, kun finder anvendelse på fjernsyn, som er bragt i omsætning, dvs. bragt ind i salgskæden for første gang af producenten med henblik på deres distribution, fra den 30. november 2011

(¹) EUT C 260 af 7.9.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Poitiers (Frankrig) den 25. oktober 2013 — straffesag mod Jean-Paul Grimal

(Sag C-550/13)

(2014/C 159/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Poitiers

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean-Paul Grimal

Ved kendelse af 19. marts 2014 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist anmodningen om præjudiciel afgørelse.

Sag anlagt den 10. januar 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta

(Sag C-12/14)

(2014/C 159/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 46b i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, som ændret og konsolideret ved forordning nr. 118/97 af 2. december 1996 ⁽²⁾ og artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽³⁾, idet den har nedsat maltesiske alderspensioner med beløbet for en tjenestemandspension i Det Forenede Kongerige i henhold til The Principal Civil Service Pension Scheme, The National Health Service Pension Scheme eller Armed Forces Pension Scheme 1975 med hensyn til The Royal Air Force
- Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 1408/71 og forordning nr. 883/2004 ved at fratække tjenestemandspensioner, der er optjent i henhold til anden en anden medlemsstats lovgivning, fra den maltesiske lovbestemte alderspension. Det er Kommissionens opfattelse, at tjenestemandspensionsordningerne i Det Forenede Kongerige er baseret på lovgivning og derfor er omfattet af anvendelsesområdet for de nævnte forordninger. Forordningerne forbyder en nedsættelse af en maltesisk alderspension med beløbet for en tjenestemandspension i Det Forenede Kongerige. Der er ikke indgået en konvention om social sikring vedrørende tjenestemandspension i Det Forenede Kongerige mellem Det Forenede Kongerige og Malta, og Malta er ikke tiltrådt nogen af bilagene til forordning nr. 1408/71 og forordning nr. 883/2004, således at de betingelser, der er fastsat i disse forordninger for at tillade den fortsatte anvendelse af konventioner om social sikring, er ikke opfyldt.

Eftersom tjenestemandspensionsordningerne i Det Forenede Kongerige er omfattet af anvendelsesområdet for disse forordninger, forbyder artikel 46b, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 og artikel 54, stk. 1, i forordning nr. 883/2004 anvendelsen af en regel i national lovgivning om forbud mod dobbelttydelser såsom afsnit 56 i den maltesiske Social Security Act (lov om social sikring).

⁽¹⁾ EFT L 149, s. 2

⁽²⁾ EFT L 28, s. 1

⁽³⁾ EUT L 166, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6. marts 2014 — Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG mod Finanzamt Nordenham

(Sag C-108/14)

(2014/C 159/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG

Sagsøgt: Finanzamt Nordenham

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Efter hvilken beregningsmetode skal et holdingselskabs (forholdsmæssige) fradrag af indgående afgift på indgående ydelser i forbindelse med tilvejebringelse af kapital til erhvervelse af andele i datterselskaber beregnes, når holdingselskabet senere (som påtænkt fra start) leverer forskellige afgiftspligtige tjenesteydelser til disse selskaber?

- 2) Er bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾ til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter (for det første) kun en juridisk person — og derimod ikke et personselskab — kan indlemmes i en anden skattepligtig virksomhed (såkaldt »Organträger«), og hvorefter det (for det andet) kræves, at den pågældende juridiske person finansielt, økonomisk og organisatorisk (idet der består et over- og underordningsforhold) »er indlemmet i »Organträgers« virksomhed«?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: kan en skattepligtig person påberåbe sig artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter direkte?

⁽¹⁾ EFT L 145 s. 1

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6. marts 2014 —
Finanzamt Hamburg-Mitte mod Marenave Schiffahrts AG**

(Sag C-109/14)

(2014/C 159/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Hamburg-Mitte

Sagsøgt: Marenave Schiffahrts AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Efter hvilken beregningsmetode skal et holdingselskabs (forholdsmæssige) fradrag af indgående afgift på indgående ydelser i forbindelse med tilvejebringelse af kapital til erhvervelse af andele i datterselskaber beregnes, når holdingselskabet senere (som påtænkt fra start) leverer forskellige afgiftspligtige tjenesteydelser til disse selskaber?
- 2) Er bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977, om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter til hinder for nationale bestemmelser ⁽¹⁾, hvorefter (for det første) kun en juridisk person — og derimod ikke et personselskab — kan indlemmes i en anden skattepligtig virksomhed (såkaldt »Organträger«), og hvorefter det (for det andet) kræves, at den pågældende juridiske person finansielt, økonomisk og organisatorisk (idet der består et over- og underordningsforhold) »er indlemmet i »Organträgers« virksomhed«?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: kan en skattepligtig person påberåbe sig artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter direkte?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 12. marts
2014 — Henricus Cornelis Maria Niessen m.fl. mod Condor Flugdienst GmbH**

(Sag C-119/14)

(2014/C 159/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen og Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal indgreb fra tredjemænd, der handler på eget ansvar, og som er blevet overdraget opgaver, der henhører under et luftfartsselskabs drift, anses for usædvanlige omstændigheder som omhandlet i forordningens ⁽¹⁾ artikel 5, stk. 3?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det ved bedømmelsen afgørende, hvem (flyselskabet, lufthavnsoperatøren, osv.) der har bemyndiget tredjemanden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Spanien) den 14. marts 2014 — Aktiv Kapital Portfolio Investment mod Angel Luis Egea Torregrosa

(Sag C-122/14)

(2014/C 159/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Sagsøgt: Angel Luis Egea Torregrosa

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den spanske, der ikke gør det muligt ex officio inden indledningen af den efterfølgende fuldbyrdelsessag at prøve det retlige fuldbyrdelsesgrundlag — en kendelse, der er afsagt af dommeren, og som afslutter betalingspåkravsproceduren, når der ikke er fremsat indsigelse — eller spørgsmålet, om der foreligger urimelige vilkår i den kontrakt, der udgjorde grundlaget for afsigelsen af den [kendelse], der begæres fuldbyrdet, idet det i national ret bestemmes, at der foreligger en retskraftig afgørelse, jf. LEC's artikel 551 og 552, sammenholdt med artikel 816, stk. 2?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 18. marts 2014 — Andrejs Surmačš mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Sag C-127/14)

(2014/C 159/20)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrejs Surmačs

Sagsøgt: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 7 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF⁽¹⁾ af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger fortolkes således, at den heri opstillede liste over personer, som skal anses for tilknyttet det pågældende kreditinstitut, og som skal nægtes retten til den garanterede godtgørelse, er udtømmende?
- 2) Kan en person, som i medfør af sin stillingsbeskrivelse har ret til at planlægge, koordinere og føre tilsyn med en del af kreditinstitutets virksomhed eller skal udøve en funktion, men ikke med kreditinstitutets virksomhed som helhed, og som ikke har mulighed for at give instrukser til eller vedtage bindende beslutninger for andre personer, anses for et medlem af ledelsen i et kreditinstitut eller en anden af de i punkt 7 i direktivets bilag I omtalte personer? Skal der tages hensyn til indholdet af nævnte del af kreditinstitutets virksomhed eller af den nævnte funktion?
- 3) Skal punkt 7 i direktivets bilag I fortolkes således, at en medlemsstat kan nægte at udbetale den garanterede godtgørelse til en person, der i medfør af de rettigheder og forpligtelser, som er anført i vedkommendes stillingsbeskrivelse, ikke kan anses for leder, men som faktisk har en betydelig indflydelse på kreditinstitutets lederes eller på kreditinstitutets personligt ansvarlige personers beslutninger? Er det i den sammenhæng relevant, at indflydelsen, der udelukkende er uformel, er afledt af personens autoritet, kompetencer og kendskab i forbindelse med kreditinstitutets virksomhed?

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 5.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod Het Oudeland Beheer BV

(Sag C-128/14)

(2014/C 159/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Het Oudeland Beheer BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), fortolkes således, at afgiftsgrundlaget for en levering som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a), ikke omfatter kostprisen for grund eller andre stoffer eller materialer, for hvilke den afgiftspligtige har betalt moms ved erhvervelsen, i den foreliggende sag ved stiftelsen af en tinglig ret til at benytte en fast ejendom? Vil svaret være et andet, såfremt den afgiftspligtige på grundlag af den nationale lovgivning, uanset om denne måtte være i strid med sjette direktiv, har fradraget denne moms ved anskaffelsen?
- 2) Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i et tilfælde som det foreliggende, i hvilket grunden med en bygning under opførelse er erhvervet i forbindelse med stiftelse af en tinglig ret som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 3, litra b), fortolkes således, at afgiftsgrundlaget for en levering som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a), omfatter værdien af lejen, det vil sige værdien af de beløb, der årligt skal betales i den tinglige rets løbetid eller resterende løbetid?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 20. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien**(Sag C-130/14)**

(2014/C 159/22)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Belgien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det har opretholdt regler, hvorefter ikke-hjemmehørende skattepligtige, hvis indtægter udelukkende eller næsten udelukkende er opnået i Belgien (regionen Vallonien), nægtes et nedslag i personskatten, som indrømmes hjemmehørende skattepligtige, der bor i regionen Vallonien, i henhold til dekret af 3. april 2009 om oprettelse af Caisse d'Investissement de Wallonie og om indførelse af et skatnedslag for fysiske personer ved tegning af aktier eller obligationer udstedt af denne.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til et dekret udstedt af regionen Vallonien den 3. april 2009 indrømmes udelukkende personer, der er hjemmehørende i regionen Vallonien, et skatnedslag for tegning af aktier og obligationer udstedt af Caisse d'Investissement de Wallonie. Kommissionen er af den opfattelse, at en sådan ordning udgør en forskelsbehandling af ikke-hjemmehørende skattepligtige, hvis indtægter udelukkende eller næsten udelukkende er opnået i Belgien. Som følge heraf er den uforenelig med artikel 45 TEUF og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde som fortolket af Domstolen i Schumacker-sagen ⁽¹⁾ og Wielockx-sagen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Schumacker-dommen, C-279/93, EU:C:1995:31.

⁽²⁾ Wielockx-dommen, C-80/94, EU:C:1995:271.

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-137/14)**

(2014/C 159/23)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og G. Wilms, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Forbundsrepublikken Tyskland**Sagsøgerens påstande**

Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ (herefter VVM-direktivet) og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ⁽²⁾ (herefter IPPC-Direktivet), idet den

- principielt anser bestemmelserne i VVM-direktivet for ikke at tillægge subjektive rettigheder og dermed i vid udstrækning udelukker, at private kan gøre dem gældende for en domstol (§ 113, stk. 1, i Verwaltungsgerichtsordnung (lov om forvaltningsretssager))
- begrænser ophævelsen af afgørelser på grund af processuelle fejl til de tilfælde, hvor der fuldstændig mangler en nødvendig vurdering af indvirkningen på miljøet (miljøindvirkningsvurdering) eller hvor der mangler en nødvendig forudgående undersøgelse (§ 4, stk. 1, i Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz, lov om retsmidler i miljøsager, herefter UmwRG), og til tilfælde, hvor sagsøgeren beviser, at den processuelle fejl var kausal for afgørelsens resultat (§ 46 i Verwaltungsverfahrensgesetz, lov om forvaltningsretssager, herefter VwVfG) og sagsøgerens retlige stilling er berørt
- begrænser søgsmålsretten og omfanget af den retslige prøvelse til indsigelser, der allerede blev rejst inden for indsigelsesfristen i den forvaltningssag, der har ført til vedtagelsen af afgørelsen (§ 2, stk. 2, i UmwRG og § 73, stk. 6, i VwVfG)
- i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser miljøforeningers søgsmålsret til retsforskrifter, der giver private rettigheder (UmwRG's § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1)
- i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser omfanget af den retslige prøvelse af miljøforeningers retsmidler til retsforskrifter, der giver private rettigheder (den tidligere affattelse af UmwRG § 2, stk. 1, sammenholdt med UmwRG's § 5, stk. 1).
- generelt undtager forvaltningssager, der blev indledt før den 25. juni 2005, fra UmwRG's anvendelsesområde (UmwRG's § 5, stk. 1).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der gøres i det væsentlige følgende søgsmålsgrunde gældende:

Forbundsrepublikken Tyskland har både i tidsmæssig og i indholdsmæssig henseende tilsidesat forpligtelsen til samarbejde loyalt. Således har den haft behov for mere end 18 måneder til at gennemføre det forsøg, der drager konsekvenserne af Domstolens dom af 12. maj 2011 i sag C-115/09⁽³⁾. Indholdsmæssigt set er de bestemmelser, som sagsøgte har vedtaget, utilstrækkelige og de er både i strid med den ovenfor anførte retspraksis og Domstolens dom i Altrip-sagen⁽⁴⁾.

I forbindelse med privates retsbeskyttelse begrænser Forbundsrepublikken Tyskland ligesom før den retslige efterprøvelse til overholdelsen af retsforskrifter, der formidler subjektive rettigheder som omhandlet i den såkaldte »Schutznormtheorie«. Yderligere begrænsninger skulle vedrøre både retsbeskyttelsen af private og forbund. Således tillader UmwRG kun, at afgørelser om tilladelser ophæves, når der ikke er blevet foretaget en miljøindvirkningsvurdering, men ikke når disse er blevet gennemført mangelfuldt.

Derudover fastsætter Tyskland ved privates anfægtelser kun ophævelse af en procesretligt ulovlig afgørelse om miljøindvirkningsvurdering, hvis klageren konkret redegør for, at denne afgørelse ville have fået et andet udfald uden denne processuelle fejl, og den processuelle fejl vedrører en materiel retlig stilling, som klageren har krav på.

Indsigelser fra forbund i retslige procedurer er også prækluderet, såfremt de ikke allerede er blevet fremført under forvaltningssagen. Endelig opfylder den nye affattelse af UmwRG og den relevante tyske retspraksis på afgørende punkter ikke kravene i VVM-direktivet, således som Domstolen har fastlagt dem nærmere i dommen i sagerne »Trianel« og »Altrip«.

Derudover undtager UmwRG sager, der blev indledt før direktivet trådte i kraft, fra sit tidsmæssige anvendelsesområde.

Disse betydelige indskrænkninger er samlet set i strid med VVM-direktivets formål om at yde en vid retsbeskyttelse i overensstemmelse med Århuskonventionens artikel 9, stk. 2 og 3.

⁽¹⁾ EUT 2012 L 26, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 334, s. 17.

⁽³⁾ Dom BUND, C-115/09, EU:C:2011:289.

⁽⁴⁾ Dom Altrip, C-72/12, EU:C:2013:712.

Sag anlagt den 24. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-141/14)

(2014/C 159/24)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. White, P. Mihaylova og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Eftersom Republikken Bulgarien ikke til fulde har integreret de vigtige fuglebeskyttelsesområder i det særligt beskyttede område »Kaliakra«, har den ikke udlagt de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af biologiske arter, i henhold til bilag I til direktiv 2009/147/EF,⁽¹⁾ og de regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, i det geografiske sø- og landområde, hvor direktiv 2009/147/EF finder anvendelse, som særligt beskyttet område. Republikken Bulgarien har følgelig tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/147/EF.
- Republikken Bulgarien har ved godkendelsen af projekterne »AES Geo Enerdzhi« OOD, »Uindteh« OOD, »Brestiom« OOD, »Disib« OOD, »Eko Enerdzhi« OOD og »Longman Investement« OOD i det vigtige fuglebeskyttelsesområde »Kaliakra«, der ikke er blevet udlagt som særligt beskyttet område, men som havde skullet have været udlagt som et sådant, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF, som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i sagerne C-96/98 og C-374/98.
- Republikken Bulgarien har ved godkendelsen af projekter i det særligt beskyttede område »Kaliakra«, i området af fællesskabsbetydning »Kompleks Kaliakra« og i det særligt beskyttede område »Belite Skali« (»Kaliakra uind pauar« AD, »EVN enertrag Kavarna« OOD, »TSID — Atlas« EOOD, »Vertikal — Petkov i s-ie« OOD, golfbane- og spa-kurstedet »Treyshan Klifs Golf end Spa Rezort« OOD), tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF⁽²⁾, som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i sagerne C-117/03 og C-244/05, idet den ikke har truffet de passende foranstaltninger for at undgå forringelsen af naturtyperne og levestederne for biologiske arter samt forstyrrelser af arter, for hvilke områderne er blevet udpeget.
- Republikken Bulgarien har derved, at de kumulative virkninger af de projekter, der er blevet godkendt på det vigtige fuglebeskyttelsesområde, der ikke er blevet udlagt som særligt beskyttet område, »Kaliakra« (»AES Geo Enerdzhi« OOD, »Uindteh« OOD, »Brestiom« OOD, »Disib« OOD, »Eko Enerdzhi« OOD og »Longman Investement« OOD) ikke er blevet efterprøvet på en egnet måde, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 2 og 3, og bilag III, nr. 1), litra b), i direktiv 2011/92/EU⁽³⁾.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Bulgarien har ikke udlagt området »Kaliakra« helt ud til grænserne for det vigtige fuglebeskyttelsesområde »Kaliakra« som særligt beskyttet område, hvilket udgør en tilsidesættelse af fugledirektivet.

Ved godkendelsen af en række projekter til økonomiske aktiviteter i det særligt beskyttede område »Kaliakra«, i det særligt beskyttede område »Belite Skali« og i området af fællesskabsbetydning »Kompleks Kaliakra«, har Republikken Bulgarien tilsidesat fugledirektivet, habitatdirektivet og VVM-direktivet, idet den har tilladt ødelæggelsen eller den betydelige forringelse af arters foretrukne unikke naturtyper og levesteder samt forstyrrelser af arter, og ikke har taget hensyn til de kumulative virkninger af et stort antal projekter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 20, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EØS-relevant tekst) (EUT L 26, s. 1).

Sag anlagt den 27. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien**(Sag C-145/14)**

(2014/C 159/25)

*Processprog: bulgarsk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved S. Petrova og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Republikken Bulgarien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i landet bestående deponeringsanlæg kun fortsætter driften efter den 16. juli 2009, hvis de overholder kravene i direktivet.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I besvarelsenerne af den begrundede udtalelse (de sidste besvarelsener er dateret den 16. juli 2013 og den 10. februar 2014) indrømmede de bulgarske statslige myndigheder, at der i Republikken Bulgarien indtil dato var over 100 deponeringsanlæg i drift, som ikke var blevet tilpasset kravene efter artikel 14 i direktiv 1999/31/EF.

Henset hertil er det efter Kommissionens opfattelse nødvendigt at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol, således at denne kan fastslå, at Republikken Bulgarien har tilsidesat denne forskrift.

⁽¹⁾ EFT L 182, s. 1.

Sag anlagt den 31. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Letland**(Sag C-151/14)**

(2014/C 159/26)

*Processprog: lettisk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved I. Rubene og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Republikken Letland**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at notarembedet, således som dette for nuværende er reguleret i den lettiske retsorden, ikke kan anses for at udgøre en udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat som omhandlet i undtagelsen i artikel 51, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og følgelig erklæres Republikken Letlands retsregler, idet disse kræver lettisk nationalitet for at kunne udnævnes til notar, at udgøre forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, hvilket er forbudt i henhold til traktatens artikel 49.
- Det fastslås, at Republikken Letland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 49 ved at betinge udnævnelsen til notar af, at den pågældende har lettisk nationalitet.
- Republikken Letland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at kravet om lettisk nationalitet for at få adgang til hvervet som notar udgør forskelsbehandling og udgør en uforholdsmæssig begrænsning af den frie etableringsret. Dermed har Republikken Letland ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen har gjort gældende, at eftersom udøvelsen af notarvirksomhed ifølge Republikken Letlands retsregler ikke vedrører udøvelse af offentlig myndighed, kan kravet om nationalitet for at kunne få adgang til hvervet som notar derfor ikke begrundes i den undtagelse, der er fastsat i artikel 51 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Appel iværksat den 2. april 2014 af SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 23. januar 2014 i sag T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH, (ved Rechtsanwältin Dr. A. Birnstiel og Dr. S. Janka)

De andre parter i appelsagen: Gigaset AG og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed, for så vidt som den ikke giver appellanterne medhold i deres påstande, og appellanterne gives fuldt ud medhold i de for første instans nedlagte påstande.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom delvis.
- Mere subsidiært nedsættes de bøder, som appellanterne er blevet pålagt i artikel 2, litra f) og g), i Europa-Kommissionens beslutning af 22. juli 2009, efter billighed.
- Endnu mere subsidiært ophæves den appellerede dom, og sagen hjemvises til Retten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, for så vidt angår de ovennævnte påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har i det væsentlige fremsat følgende anbringender:

1. Rettens dom er behæftet med en retlig fejl og bør ophæves, idet den ikke tager hensyn til den omstændighed, at Kommissionen i proceduren vedrørende bøderne har tilsidesat appellanternes væsentlige proceduremæssige rettigheder såsom retten til at blive hørt. Retten har ved at opretholde Kommissionens vurdering også tilsidesat proportionalitetsprincippet og forbuddet mod en bevisvurdering på forhånd.
2. Retten har desuden ikke taget hensyn til, at Kommissionen med sin beslutning og de bøder, som blev fastsat i flere fælles hæftelsesordninger, har anvendt artikel 101 TEUF ukorrekt og har tilsidesat sin begrundelsespligt som omhandlet i artikel 296 TEUF, hvorfor også Retten har truffet en retligt ukorrekt afgørelse ved anvendelsen af begrebet økonomisk enhed og med hensyn til rækkevidden af den lovbestede begrundelsespligt.
3. Retten har med sin dom tilsidesat princippet om, at sanktioner skal være klart fastsatte, og princippet om individuelle straffe og sanktioner, idet den har opretholdt Kommissionens beslutning.

4. Endelig har appellanterne anført, at Retten har begået en retlig fejl, idet den fandt, at appellanternes supplerende anbringender udgjorde nye anbringender, der som sådanne ikke kunne antages til realitetsbehandling, selv om appellanterne allerede havde rejst tilsvarende klagepunkter i deres stævning.

Appel iværksat den 4. april 2014 af Pesquerías Riveirenses, S.L. m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. februar 2014 i sag T-180/13, Pesquerías Riveirenses m.fl. mod Rådet

(Sag C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Pesquerías Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S. A., Martínez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos y Otros, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L. og Pesca-Julimar, S.L. (ved advokat J. Tojeiro Sierto)

Den anden part i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

Rettens kendelse, hvorved appellanternes søgsmål med påstand om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 40/2013 af 21. januar 2013⁽¹⁾ blev afvist, ophæves, og der træffes en ny afgørelse, hvorved det fastslås, at sagen kan antages til realitetsbehandling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne er direkte berørt — tilsidesættelse af artikel 263 TEUF

Artikel 263, stk. 4, TEUF bestemmer, at »[e]n hver fysisk eller juridisk person [...] kan indbringe klage med henblik på prøvelse af [...] regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger«. I denne henseende er den omstændighed at være umiddelbart berørt og fraværet af gennemførelsesforanstaltninger to forskellige betingelser, og spørgsmålet om den statslige skønsmargen, som er central for afgørelsen af, om den anfægtede retsakt berører nogen umiddelbart, er derimod ikke relevant for afgørelsen af, om den nationale retsakt har karakter af en »gennemførelsesforanstaltning« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.

Appellanterne er af den opfattelse, at de klart, i deres egenskab af fiskere, som er specialiserede i fangst af blåhvilling, er berørt af forordningen, som fastsætter og begrænser fangster af denne fiskeart. Forvaltningen af bestanden af blåhvilling foretages årligt af EU ved hjælp af samlede tilladte fangstmængder (TAC), og efter appellanternes opfattelse er fastsættelsen af disse tilladte fangstmængder ikke korrekt, idet den ikke tager hensyn til de seneste videnskabelige anbefalinger, og det forhold, at blåhvilling forvaltes som én enkelt bestand og ikke som to forskellige bestande, indebærer derfor, at den samlede tilladte fangstmængde er mindre end den, som ville tilkomme appellanterne, hvis bestanden blev forvaltet separat i en nord- og en sydzone. Den nævnte fastsættelse af den samlede tilladte fangstmængde kan ikke ændres ved, at medlemsstaterne efterfølgende tildeler fiskerimuligheder, eller gennem den fremgangsmåde, der anvendes ved fordelingen af fiskerimulighederne, eftersom fordelingen altid foretages på grundlag af den samlede tilladte fangstmængde, som oprindeligt er fastsat af EU, og den eneste mulighed eller det eneste alternativ for appellanterne for at tilkendegive, at de ikke er enige i den nævnte samlede tilladte fangstmængde og måden, hvorpå den fastsættes eller fiskeriet forvaltes, er derfor at anlægge sag ved EU's retsinstanser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 40/2013 af 21.1.2013 om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande, der er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler (EUT L 23, s. 54).

RETTE

Rettens dom af 8. april 2014 — ABN Amro Group mod Kommissionen

(Sag T-319/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — den finansielle sektor — støtte med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF — afgørelse, der erklærer støtten forenelig med det fælles marked — betingelser for godkendelse af støtten — forbud mod at foretage opkøb — overensstemmelse med Kommissionens meddelelser om støtte til den finansielle sektor i forbindelse med finanskrisen — proportionalitet — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — ejendomsret)

(2014/C 159/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ABN Amro Group NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne W. Knibbeler og P. van den Berg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Kommissionens afgørelse K(2011) 2114 endelig af 5. april 2011 om den nederlandske stats foranstaltninger C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 og N 19/10) til fordel for ABN Amro Group NV (oprettet efter fusionen mellem Fortis Bank Nederland og ABN Amro N) (EUT L 333, s. 1) annulleres delvis.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ABN Amro Group NV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens dom af 3. april 2014 — Debonair Trading Internacional mod KHIM — Ibercosmetica (SÔ: UNIC)

(Sag T-356/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SÔ:UNIC — ældre nationale ordmærker og EF-ordmærker SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC og ikke-registrerede ordmærker — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — familie af varemærker — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 — regel 15, stk. 2, litra b), nr. iii), i forordning (EF) nr. 2868/95 — formaliteten vedrørende indsigelsen)

(2014/C 159/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Debonair Trading Internacional Lda^a (Funchal, Madeira) (ved advokat T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ibercosmetica, SA de CV (Mexico, Mexico)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. juni 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1033/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Debonair Trading Internacional Ld^a og Ibercosmetica, SA de CV

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. juni 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1033/2011-4) annulleres, for så vidt som appelkammeret afviste at realitetsbehandle indsigelsen støttet på artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker rejst af Debonair Trading Internacional Ld^a for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Rettens dom af 4. april 2014 — Golam mod KHIM — Derby Cycle Werke (FOCUS extreme)

(Sag T-568/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FOCUS extreme — ældre nationalt ordmærke FOCUS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 159/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sofia Golam (Athen, Grækenland) (ved advokat N. Trovas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden parti sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Derby Cycle Werke GmbH (Cloppenburg, Tyskland) (ved advokat U. Gedert)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. oktober 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2327/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Derby Cycle Werke GmbH og Sofia Golam

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sofia Golam betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Rettens kendelse af 21. marts 2014 — Frucona Košice mod Kommissionen(Sag T-11/07) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — alkohol og spiritus — afskrivning af en skattegæld som led i en kollektiv procedure for insolvensbehandling — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med fællesmarkedet og kræver tilbagesøgning heraf — søgsmålsinteresse ophørt — beslutning, der ophæver og erstatter den anfægtede beslutning — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 159/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovakiet) (ved K. Lasok, QC, barristers J. Holmes og B. Hartnett samt advokat O. Geiss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: St. Nicolaus — trade a.s. (Bratislava, Slovakiet) (ved advokat N. Smaho)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/254/EF af 7. juni 2006 om Den Slovakiske Republiks statsstøtte C 25/2005 (ex NN 21/2005) til Frucona Košice a.s. (EUT 2007 L 112, s. 14).

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Frucona Košice a.s. afholdte omkostninger.
- 3) St. Nicolaus — trade a.s. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Rettens kendelse af 27. marts 2014 — Ecologistas en Acción mod Kommissionen(Sag T-603/11) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende gennemførelsen af et industriprojekt på et fredet område i henhold til direktiv 92/43/EØF — dokumenter, der hidrører fra en medlemsstat — medlemsstatens udtrykkelige indsigelse — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — undtagelse vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — miljøoplysninger — forordning (EF) nr. 1367/2006 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2014/C 159/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ecologistas en Acción-CODA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Doreste Hernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og I. Martínez del Peral, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved S. Centeno Huerta, og derefter ved abogados del Estado M.J. García-Valdecasas Dorrego)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 23. september 2011 om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter vedrørende godkendelse af et projekt om konstruktion af en havn i Granadilla (Tenerife, Spanien), der var fremsendt til Kommissionen af de spanske myndigheder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) *Ecologistas en Acción-CODA* bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens kendelse af 12. marts 2014 — PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-192/12) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — miljø — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1143/2011 om godkendelse af aktivstoffet prochloraz — anmodning om intern prøvelse — afslag — betingelser, der skal være opfyldt for at en organisation kan indgive en anmodning om intern prøvelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis mangler et ethvert retligt grundlag)

(2014/C 159/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat J. Rutteman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved P. Oliver og P. Ondrůšek, derefter ved P. Ondrůšek, J. Tomkin og L. Pignataro-Nolin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 9. marts 2012 om afvisning af sagsøgerens anmodning om, at Kommissionen foretager en prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1143/2011 af 10. november 2011 om godkendelse af aktivstoffet prochloraz, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 samt bilaget til Kommissionens beslutning 2008/934/EF (EUT L 293, s. 26).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 30.6.2012.

Rettens kendelse af 20. marts 2014 — Donnici mod Parlamentet(Sag T-43/13) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål — Europa-Parlamentets medlemmer — prøvelse af mandat — afgørelse truffet af Europa-Parlamentet, hvorefter et mandat som parlamentsmedlem erklæres ugyldigt — annullation af Parlamentets afgørelse ved Domstolens dom — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2014/C 159/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italien) (ved advokaterne V. Vallefuoco og J.-M. Van Gyseghem)

Sagsøgt: Europa-Parlament (ved N. Lorenz og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Erstatningssøgsmål med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af vedtagelsen af Europa-Parlamentets afgørelse af 24. maj 2007 om prøvelse af hans mandat, som efterfølgende blev annulleret ved Domstolens dom af 30. april 2009, Italien og Donnici mod Parlamentet (forenede sager C-393/07 og C-9/08, Sml. I, s. 3679).

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Beniamino Donnici betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Rettens kendelse af 19. marts 2014 — Club Hotel Loutraki m.fl.mod Kommissionen(Sag T-57/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — drift af videolotteriterminaler — Den Helleniske Republiks tildeling af en eksklusiv tilladelse — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — skrivelse adresseret til klagerne — akt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2014/C 159/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Grækenland), Vivere Entertainment AE (Athen, Grækenland), Theros International Gaming, Inc. (Patras, Grækenland), Elliniko Casino Kerkyras (Athen), Casino Rodos (Rhodos, Grækenland) og Porto Carras AE (Alimos, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Afonso og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Helleniske Republik (ved E.-M. Mamouna, som befuldmægtiget) og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Athen) (først ved solicitor K. Fountoukakos-Kyriakakos, advokaterne L. Van den Hende og M. Sánchez Rydelski, derefter ved advokaterne M. Petite og A. Tomtsis)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen indeholdt i Kommissionens skrivelse af 29. november 2012 om sagsøgernes klage vedrørende en angiveligt ulovlig statsstøtte, som de græske myndigheder har tildelt OPAP.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos og Porto Carras AE bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) afholdte omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 24.4.2013.

Rettens kendelse af 26. marts 2014 — Adoriso m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-321/13) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — statsstøtte — støtte tildelt banker under krisen — rekapitalisering af SNS Reaal og SNS Bank — afgørelse, der erklærer en støtte forenelig med det indre marked — ekspropriation af indehavere af efterstillede obligationer — manglende retlig interesse — manglende søgsmålskompetence — afvisning)

(2014/C 159/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stefania Adoriso (Rom, Italien) og 363 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af kendelsens bilag (ved advokaterne F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani og D. Contini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1053 endelig af 22. februar 2013, vedrørende statsstøtte SA.35382 (2013/N) — Nederlandene — Redning af SNS REAAL 2013

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Stefania Adoriso og de 363 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af kendelsens bilag, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 10.8.2013.

Appel iværksat den 21. februar 2014 af Carlos Andres og 150 andre appellanter til prøvelse af Personaleretts dom af 11. december 2013 i sag F-15/10, Andres m.fl. mod ECB

(Sag T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Carlos Andres (Frankfurt am Main, Tyskland) og 150 andre appellanter (ved advokat L. Levi)

Den anden part i proceduren: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanternes påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- EU-Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-15/10 ophæves.
- Følgelig gives der appellanterne medhold i deres påstande i første instans, og i overensstemmelse hermed:
  - annulleres lønsedlerne for juni 2009, for så vidt som disse lønsedler udgør den første iværksættelse, i forhold til appellanterne, af den pensionsordning, der blev vedtaget af Styringsrådet den 4. maj 2009, og i samme omfang annulleres alle efterfølgende og fremtidige lønsedler.
  - om fornødent annulleres afgørelserne om afslag på en fornyet gennemgang (»administrative review«) og afslagene på de interne klager (»grievance procedure«) af henholdsvis 28. august 2009 og 17. december 2009.
  - og følgelig:
    - tilpligtes appelindstævnte at betale den forskel i løn og pension, der følger af Styringsrådets førnævnte afgørelse af 4. maj 2009 i forhold til anvendelsen af den tidligere gældende pensionsordning. Denne forskel i løn og pension skal tillægges morarenter beregnet fra den 15. juni 2009 og efterfølgende fra den 15. i hver efterfølgende måned, indtil fuldstændig betaling sker, idet disse renter fastsættes til ECB's rentesats tillagt 3 point.
    - tilpligtes appelindstævnte at betale erstatning for det lidte tab som følge af tab af købekraft, idet dette tab efter billighed og foreløbigt fastsættes til 1 % af hver af sagsøgernes månedsløn.
  - tilpligtes ECB at betale sagens omkostninger.
- tilpligtes appelindstævnte at betale samtlige sagsomkostninger for de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat otte anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6.8 i bilag II til ansættelsesvilkårene, tilsidesættelse af legalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet og tilsidesættelse af artikel 35, stk. 1, litra e), i Personalerettens procesreglement.
2. Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af tilsynsudvalgets kompetencer, tilsidesættelse af bilag III til ansættelsesvilkårene og af tilsynsudvalgets mandat, samt tilsidesættelse af princippet om god tro.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retten til høring af Personaleudvalget og af tilsynsudvalget, tilsidesættelse af princippet om god tro, tilsidesættelse af artikel 45 og 46 i ansættelsesvilkårene, tilsidesættelse af protokollen vedrørende forholdet mellem ECB's Direktion og Personaleudvalg, tilsidesættelse af bilag III til ansættelsesvilkårene og af tilsynsudvalgets mandat, samt at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne.
4. Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6.3 i pensionsplanen, tilsidesættelse af kontrollen med begrundelsen for afgørelsen af 4. maj 2009, at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne og at der er sket tilsidesættelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
5. Det femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af kontrollen med det åbenbart urigtige skøn og at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne.
6. Det sjette anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, tilsidesættelse af begrundelsespligten, at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne og at der er sket tilsidesættelse af beviserne.
7. Det syvende anbringende vedrører manglende kendskab til den forskellige karakter af et kontraktmæssigt ansættelsesforhold og et vedtægtsmæssigt ansættelsesforhold og at der er sket tilsidesættelse af de grundlæggende vilkår for ansættelsesforholdet og tilsidesættelse af direktiv 91/533 ⁽¹⁾.

8. Det ottende anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af de velerhvervede rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14.10.1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288, s. 32).

Appel iværksat den 21. februar 2014 af Catherine Teughels til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-117/11, Teughels mod Kommissionen

(Sag T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Catherine Teughels (Epepegem, Belgien) (ved advokat L. Vogel)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede dom, afsagt af Retten for EU-personalesager i plenum den 11. december 2013 og meddelt ved telefax af 11. december 2013, hvorved Personaleretten frifandt Europa-Kommissionen i den sag, der var blevet anlagt af sagsøgeren den 8. november 2011, ophæves fuldt ud.
- Under hensyn til det materielle indhold af den sag, der blev anlagt af sagsøgeren ved Personaleretten, erklæres sagen for begrundet og følgelig annulleres de afgørelser, der var genstand for sagen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, jf. procesreglementets artikel 87, stk. 2, herunder nødvendige udgifter afholdt med henblik på sagens behandling, især udgifter i forbindelse med valgt adresse, rejse- og opholdsudgifter, samt honorarer til advokat, jf. procesreglementets artikel 91, litra b).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af artikel 26, stk. 1 og 4, i bilag XIII til den nævnte vedtægt, tilsidesættelse af velerhvervede rettigheder og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, samt manglende begrundelse. Appellanten har gjort følgende gældende:
  - Personaleretten har tillagt de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten vedrørende overførsel af pensionsrettigheder, som vedtaget i 2011, tilbagevirkende kraft, idet den fastslog, at ansættelsesmyndigheden med henblik på fastsættelsen af det antal pensionsgivende tjenestear, der ifølge Unionens pensionsordning svarer til den aktuariemæssige modværdi af appellants belgiske pensionsrettigheder, med føje kunne anvende de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 med den begrundelse, at appellanten på tidspunktet for ikrafttrædelsen af disse bestemmelser ikke befandt sig i en »fuldstændig fastlagt« situation i henhold til de gældende generelle gennemførelsesbestemmelser af 2004, idet hun ikke havde accepteret det beregningsforslag, som hun tidligere havde fået tilsendt, og dette til trods for, at anmodningen om overførsel af pensionsrettigheder var blevet indgivet i november 2009, at appellants rettigheder dermed havde taget endelig form på dette tidspunkt, og at de følgelig skulle fastlægges i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004.
  - Personaleretten har ikke retligt begrundet sin analyse og har ikke forklaret, hvorfor de vedtægtsbestemmelser, som appellanten påberåbte i sin stævning i første instans og de deri anførte principper ikke kunne tiltrædes i det foreliggende tilfælde.

2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om »patere legem quam ipse fecisti«, tilsidesættelse af velerhvervede rettigheder, manglende begrundelse og tilsidesættelse af den autoritet og retskraft, der følger af enhver individuel administrativ retsakt, og nærmere bestemt af den afgørelse, der blev truffet vedrørende appellanten den 29. juni 2010. Appellanten har gjort følgende gældende:
- Personaleretten fastslog med urette, at appellants situation ikke på tidspunktet for ikrafttrædelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 var fuldstændigt fastlagt i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, eftersom appellanten »formelt hverken havde godkendt eller afslået« det beregningsforslag, som hun havde fået tilsendt den 29. juni 2010, selv om dette beregningsforslag udgjorde en egentlig administrativ afgørelse, der tog endelig stilling til appellants rettigheder.
  - Administrationen kunne ikke længere ensidigt begrænse de rettigheder, der fremgik af beregningsforslaget, der var retligt bindende for administrationen.
  - Personaleretten har tilsidesat princippet om, at en afgørelse, der er truffet ensidigt af Kommissionen, er endelig og bindende og ikke afhænger af modtagerens godkendelse.

Sag anlagt den 27. februar 2014 — Chart mod EEAS

(Sag T-138/14)

(2014/C 159/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Randa Chart (Woluwé-Saint-Lambert, Belgien) (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (Udenrigstjenesten) (EEAS)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at EEAS er ansvarlig for det tab, sagsøgeren har lidt i tidsrummet fra oktober 2001 og indtil dags dato som følge af den ulovlige adfærd, der er udvist af EU-delegationen i Kairo og af EEAS.
- Følgelig:
  - principalt, udbetales der et beløb til Randa Chart på EUR 509 283,88 (femhundredenitusetohundredetreogfirs euro og otteogfirs centimer) i erstatning for de lidt tab, idet der tages forbehold for en forhøjelse af beløbet under sagen.
  - subsidiært, udbetales der et beløb til Randa Chart på EUR 380 063,81 EUR (trehundrefirstusindetreogtres euro og enogfirs centimer) i erstatning for de tab, der er lidt siden den 30. oktober 2008, idet der tages forbehold for en forhøjelse af beløbet under sagen.
- EEAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tidligere lokalansat ved Den Europæiske Unions delegation i Egypten, har nedlagt påstand om erstatning af et tab, hun har lidt som følge af en ulovlig adfærd fra EU-administrationens side, hvorefter denne ikke har afleveret et bevis for afsluttet tjeneste vedrørende sagsøgeren til socialsikringsmyndighederne i den egyptiske administration efter hendes fratreden. Dette forhold forhindrer sagsøgeren i at tage tilbage til Egypten for at arbejde.

Hvad angår den ulovlige adfærd, som foreholdes sagsøgte, har sagsøgeren påberåbt sig fire anbringender vedrørende tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, tilsidesættelse af gældende egyptisk ret og tilsidesættelse af retten til privatlivets fred.

Sagsøgeren har anført, at sagsøgtes passivitet har forvoldt hende et stort tab, og har nedlagt påstand om erstatning såvel af det økonomiske tab som af det ikke-økonomiske tab.

Sag anlagt den 5. marts 2014 — Anastasiou mod Kommissionen og ECB**(Sag T-149/14)**

(2014/C 159/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Harry Anastasiou (Larnaca, Cypern) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— De sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren i henhold til artikel 268 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at de sagsøgte var årsagen til, at han mistede pengene på sin konto, fordi de foranledigede, at der for tidligt blev pålagt et bail-in-værktøj på hans indlån i banken som en del af den betingelse, der var knyttet til den finansielle bistand til Cypern den 26. april 2013 i henhold til artikel 13 i traktaten om den europæiske stabilitetsmekanisme af 2012, idet de sagsøgte: a) »åbenbart og groft« overskred deres beføjelser som EU-institutioner, jf. artikel 136, stk. 3 TEUF, b) ulovligt overgav effektiv kontrol af deres funktioner som EU-institutioner, c) foranledigede, at der før tid blev indført et bail-in-værktøj på indlån i Bank of Cyprus og Cyprus Popular Bank, som ikke var blevet indført i EU-retten, d) indførte restriktioner på pengebevægelser, der forhindrede kontohavere i at hæve og/eller overføre deres penge til sikrere institutioner og e) handlede i strid med principperne om retssikkerhed, lighed og menneskerettigheder.

Sag anlagt den 5. marts 2014 — Pavlides mod Kommissionen og ECB**(Sag T-150/14)**

(2014/C 159/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Constantinos Pavlides (Nicosia, Cypern) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— De sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren i henhold til artikel 268 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at de sagsøgte var årsagen til, at han mistede pengene på sin konto, fordi de foranledigede, at der for tidligt blev pålagt et bail-in-værktøj på hans indlån i banken som en del af den betingelse, der var knyttet til den finansielle bistand til Cypern den 26. april 2013 i henhold til artikel 13 i traktaten om den europæiske stabilitetsmekanisme af 2012, idet de sagsøgte: a) »åbenbart og groft« overskred deres beføjelser som EU-institutioner, jf. artikel 136, stk. 3, TEUF, b) ulovligt overgav effektiv kontrol af deres funktioner som EU-institutioner, c) foranledigede, at der før tid blev indført et bail-in-værktøj på indlån i Bank of Cyprus og Cyprus Popular Bank, som ikke var blevet indført i EU-retten, d) indførte restriktioner på pengebevægelser, der forhindrede kontohavere i at hæve og/eller overføre deres penge til sikrere institutioner og e) handlede i strid med principperne om retssikkerhed, lighed og menneskerettigheder.

Sag anlagt den 5. marts 2014 — Vassiliou mod Kommissionen og ECB

(Sag T-151/14)

(2014/C 159/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Costas Vassiliou (Kinshasa, Congo) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren i henhold til artikel 268 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør gældende, at de sagsøgte var skyld i, at de penge, sagsøgeren havde stående på sin konto, blev unddraget ham, fordi de foranledigede en for tidlig pålæggelse af et bail-in værktøj på hans indestående i banken som en del af de betingelser, der var knyttet til den økonomiske støtte, som Cypern modtog den 26. april 2013 i henhold til artikel 13 i traktaten fra 2012 om den europæiske stabilitetsmekanisme. Sagsøgeren anfører: a) De sagsøgte overskred »åbenbart og groft grænserne« for deres beføjelser som EU-institutioner i henhold til artikel 136, stk. 3, TEUF, b) de overgav uretmæssigt den effektive kontrol med deres hverv som EU-institutioner, c) de foranledigede en for tidlig pålæggelse af et bail-in værktøj på indeståender i Bank of Cyprus og Cyprus Popular Bank, der ikke var blevet gennemført i EU-retten, d) de foranledigede restriktioner på pengebevægelser, hvorved personer med indeståender ikke kunne hæve og overføre deres midler til sikrere institutioner, og e) de tilsidesatte derved retssikkerhedsprincippet, lighedsprincippet og princippet om menneskerettigheder.

Sag anlagt den 5. marts 2014 — Medilab mod Kommissionen og ECB

(Sag T-152/14)

(2014/C 159/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Medilab Ltd (Nicosia, Cypern) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstand

— Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning i henhold til artikel 268 TEUF

Søgsmålsgrund og væsentligste argument

Sagsøgeren har gjort gældende, at de sagsøgte var skyld i, at de penge, sagsøgeren havde stående på hans konto, blev unddraget ham, fordi de foranledigede en tidlig pålæggelse af et bail in-værktøjet på hans indestående i banken som en del af de betingelser, der var knyttet til den økonomiske støtte, som Cypern modtog den 26. april 2013 i henhold til artikel 13 i traktaten fra 2012 om den europæiske stabilitetsmekanisme. Sagsøgeren anfører: a) De sagsøgte »overskred åbenbart og groft grænserne« for deres beføjelser som EU-institutioner i henhold til artikel 136, stk. 3, TEUF, b) de overgav uretmæssigt den effektive kontrol med deres hverv som EU-institutioner, c) de foranledigede en for tidlig pålæggelse af et bail in-værktøjet på indeståender i Bank of Cyprus og Cyprus Popular Bank, der ikke var blevet gennemført i EU-retten, d) de foranledigede restriktioner på pengebevægelser, hvorved personer med indeståender ikke kunne hæve og/eller overføre deres midler til sikrere institutioner, og e) de tilsidesatte derved retssikkerhedsprincippet, lighedsprincippet og menneskerettighederne.

Sag anlagt den 28. februar 2014 — JingAo Solar m. fl. mod Rådet

(Sag T-157/14)

(2014/C 159/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kina); Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Shanghai, Kina); Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Kina); Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Kina); Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Shanghai); og JA Solar GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles).

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325, s. 1) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at institutionerne ved at indføre antidumpingforanstaltninger over for fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter afsendt fra Folkerepublikken Kina, selv om der i indledningsmeddelelsen kun var tale om fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, har tilsidesat artikel 5, stk. 10, og stk. 11, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009⁽¹⁾.
2. Andet anbringende om, at institutionerne ved at indføre antidumpingforanstaltninger over for fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil, der ikke var genstand for en antidumpingundersøgelse, har tilsidesat artikel 1 og 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
3. Tredje anbringende om, at institutionerne ved at anvende en ikke-markedsøkonomisk metode til at udregne dumpingmargenen af produkter fra lande med markedsøkonomi har tilsidesat artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
4. Fjerde anbringende om, at institutionerne ved kun at udføre en undersøgelse af to forskellige produkter (dvs. fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og celler) har tilsidesat artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
5. Femte anbringende om, at institutionerne ved at undlade at undersøge ansøgerens anmodninger om markedsøkonomisk behandling, har tilsidesat artikel 2, stk. 7, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
6. Sjette anbringende om, at institutionerne ved at undlade separat at opgøre det tab, som Unionens industri lider som følge af dumpingimporter og andre kendte faktorer, og — som følge heraf — ved at indføre en toldsats, der overstiger, hvad der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, som dumpingimporter har påført Unionens industri, har tilsidesat artikel 3 og artikel 9, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51)

Sag anlagt den 28. februar 2014 — JingAo Solar m.fl. mod Rådet**(Sag T-158/14)**

(2014/C 159/46)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kina); Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Shanghai, Kina); Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Kina); Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Kina); Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Shanghai) og JA Solar GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325, s. 66) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at institutionerne ved at indføre udligningsforanstaltninger over for fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter afsendt fra Folkerepublikken Kina, selv om der i indledningsmeddelelsen kun var tale om fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina, har tilsidesat artikel 10, stk. 12, og artikel 10, stk. 13, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ⁽¹⁾.
2. Andet anbringende om, at institutionerne ved at indføre udligningsforanstaltninger over for fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil, der ikke var genstand for en antisubsidieundersøgelse, har tilsidesat artikel 1 og 27 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009.
3. Tredje anbringende om, at institutionerne ved kun at udføre en undersøgelse af to forskellige produkter (dvs. fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og celler) har tilsidesat artikel 2, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93).

Sag anlagt den 19. marts 2014 — Marzocchi Pompe mod KHIM — Settima Flow Mechanisms (ELIKA)**(Sag T-182/14)**

(2014/C 159/47)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Marzocchi Pompe SpA (Casalecchio di Reno, Italien) (ved advokat M. Bovesi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Settima Flow Mechanisms (Grossolengo, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. december 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 428/2013-2) annulleres og varemærket ELIKA erklæres gyldigt for samtlige de varer, for hvilke det er blevet registreret.
- Retten træffer enhver anden foranstaltning, den måtte finde passende.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med dette søgsmål og i forbindelse med sagen for appelkammeret, herunder de omkostninger som er afholdt af Marzocchi Pompe SpA i henhold til artikel 87, stk. 2, sammenholdt med artikel 91, litra b), og artikel 132, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket indeholdende ordbestanddelen »ELIKA« for varer i klasse 7 — EF-varemærke nr. 1 051 270

Indehaver af EF-varemærket: Marzocchi Pompe SpA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Settima Flow Mechanisms

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Varemærket erklæres ugyldigt

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. marts 2014 — 100% Capri Italia mod KHIM — Cantoni ITC (100% Capri)

(Sag T-198/14)

(2014/C 159/48)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: 100% Capri Italia Srl (Capri, Italien) (ved advokaterne A. Perani, G. Ghisletti og F. Braga)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cantoni ITC SpA (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at der er sket tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og, på grundlag heraf
- annulleres afgørelse truffet den 10. januar 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2122/2012-2).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: 100% Capri Italia Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket med ordbestanddelene »100% Capri« for varer i klasse 3, 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Cantoni ITC SpA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket med ordbestanddelen »CAPRI« og det nationale ordmærke »CAPRI« for varer i klasse 3, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. marts 2014 — Vanbreda Risk & Benefits mod Kommissionen

(Sag T-199/14)

(2014/C 159/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vanbreda Risk & Benefits (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne P. Teerlinck og P. de Bandt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 30. januar 2014 (ref. Ares (2014) 221245), hvorved Kommissionen traf afgørelse om ikke at vælge VANBREDAS RISK & BENEFITS SA's bud for parti 1 i udbud 2013/S 155-269617 (udbud nr. OIB. DR.2/PO/2013/062/591) og tildelte dette parti til selskabet Marsh SA, annulleres.
- Det pålægges, at de i stævningens kapitel III (foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse) nævnte dokumenter skal fremlægges.
- Det fastslås, at Kommissionen er ifaldet ansvar uden for kontrakt, og Kommissionen pålægges at betale sagsøgeren et beløb på 1 mio. EUR som erstatning for tabet af muligheden for at vinde udbuddet, for tab af referencer og for ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende om, at Kommissionens tildeling af udbuddet til et selskab, der i strid med udbudsbetingelserne ikke havde vedlagt sit bud en aftale/fuldmagt, hvorved samtlige forsikringselskaberne i konsortiet påtager sig solidarisk ansvar for udbuddets gennemførelse, er ulovlig.

Anbringendet er opdelt i tre led, idet det anføres, at Kommissionen:

- har tilsidesat princippet om ligebehandling af de bydende, artikel 111, stk. 5, og artikel 113, stk. 1, i finansforordningen⁽¹⁾ og artikel 146, stk. 1 og 2, artikel 149, stk. 1, og artikel 158, stk. 1 og 3, i gennemførelsesforordningen⁽²⁾ og bestemmelserne i udbudsbetingelserne, idet den har erklæret, at Marsh' bud var i overensstemmelse, selv om det ikke indeholdt en af samtlige forsikringselskaber i konsortiet behørigt underskrevet aftale/fuldmagt i overensstemmelse med bestemmelserne i udbudsbetingelserne
- har tilsidesat princippet om ligebehandling af de bydende, finansforordningens artikel 112, stk. 1, og gennemførelsesforordningens artikel 160, idet den tillod Marsh at ændre sit bud efter slutdatoen for afgivelse af bud, og

— har tilsidesat princippet om gennemsigtighed sammenholdt med finansforordningens artikel 102, stk. 1, idet den har nægtet at give et klart svar på det spørgsmål, sagsøgeren stillede med henblik på at få oplyst, om aftalen/fuldmagten var blevet underskrevet af alle de forsikringsselskaber, der deltager i Marsh' konsortium, og om dette dokument var vedlagt Marsh' bud.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

Retten kendelse af 24. marts 2014 — High Tech mod KHIM — Vitra Collections (formen på en stol)

(Sag T-161/11) ⁽¹⁾

(2014/C 159/50)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. april 2014 — Nieminen mod Rådet

(Sag F-81/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — forfremmelse — forfremmelsesåret 2010 — forfremmelsesåret 2011 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren — begrundelsespligt — sammenligning af fortjenester — fuldmægtige, der varetager lingvistopgaver, og fuldmægtige, der varetager andre opgaver — forfremmelseskvoter — den regelmæssige karakter over tid af fortjenester)

(2014/C 159/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Risto Nieminen (Kraainem, Belgien) (først ved advokaterne C. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal, derefter ved advokaterne C. Abreu Caldas, S. Orlandi og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Herrmann og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesårene 2010 og 2011

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Risto Nieminen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012, s. 34.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. april 2014 — Camacho-Fernandes mod Kommissionen

(Sag F-16/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — social sikring — artikel 73 i vedtægten — erhvervs sygdom — udsættelse for asbest og andre materialer — lægeudvalg — afslag på anerkendelse af, at det var en erhvervs sygdom, som var skyld i tjenestemandens død — lovligheden af lægeudvalgets udtalelse — kollegialitetsprincip — mandat — begrundelse — ligebehandlingsprincippet)

(2014/C 159/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ivo Camacho-Fernandes (Funchal, Portugal) (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, som blev truffet af afregningskontoret for den fælles sygesikringsordning, for så vidt som ordlyden af udkastet til afgørelsen om afslag på ansøgningen om at anerkende den sygdom, som tog livet af sagsøgerens ægtefælle, der var forhenværende tjenestemand, som en erhvervs sygdom, heri stadfæstes

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes
- 2) Ivo Camacho-Fernandes bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 108 af 13.4.2013, s. 40.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 9. april 2014 — Rouffaud mod SEAE

(Sag F-59/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner — omklassificering af kontrakt — administrativ procedure — reglen om overensstemmelse — ændring af grundlaget for klagepunkterne)

(2014/C 159/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Thierry Rouffaud (Ixelles, Belgien) (først ved advokaterne A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi og D. Abreu Caldas, derefter ved advokaterne S. Orlandi og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt og M. Silva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning om, at dennes flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter omklassificeres til en tidsubegrænset ansættelseskontrakt, og at perioden, der er tilbagelagt som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner, skal anses for at udgøre tjenestetid, der er tilbagelagt som kontraktansat

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes.
- 2) Thierry Rouffaud bærer sine egne omkostninger og betaler de af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 10.8.2013, s. 14.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — Colart m.fl. mod Parlamentet

(Sag F-87/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — repræsentation af personalet — rammeaftale mellem Parlamentet og institutionens fagforeninger eller andre faglige sammenslutninger — en fagforenings forretningsudvalg — intern strid i fagforeningen om medlemmerne af forretningsudvalgets legitimitet og identitet — aktindsigt i det e-mailsystem, som stilles til rådighed for en fagforening af institutionen — institutionens afvisning af at genoprette rettigheder og/eller at slette alle adgangsrettigheder til e-mailsystemet — søgsmålskompetence — afvisning)

(2014/C 159/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Philippe Colart m.fl. (Bastogne, Belgien) (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved O. Caisou-Rousseau og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende den nye tildeling af adgangsbemyndelser til foreningen SAFE's mailboks.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Phillippe Colart, Bras, Corthout, Decoutere, Dony, Garzone, Kemmerling-Linssen, Manzella og Vienne bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT L 344 af 23.11.2013, s. 69

Kendelse afsagt af Personaleretten den 10. april 2014 — Strack mod Kommissionen

(Sag F-118/07) ⁽¹⁾

(2014/C 159/55)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 22.12.2007, s. 49.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 10. april 2014 — Strack mod Kommissionen

(Sag F-61/09) ⁽¹⁾

(2014/C 159/56)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.08.2009, s. 36.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA